

Sygn. akt V KK 238/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 20 września 2017 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie **M. K.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego,

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w L.

z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt III K 11/17

- 1. uchyla zaskarżony wyrok łączny w części dotyczącej orzeczonej kary łącznej grzywny w punkcie I wyroku oraz orzeczenie z nim związane zawarte w punkcie III w części, w jakiej zalicza na poczet tej kary łącznej, wykonaną w całości karę grzywny w sprawie Sądu Okręgowego w L. o sygn. III K 96/09 i na mocy art. 572 k.p.k postępowanie w tym zakresie umarza;**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L., na wniosek wielokrotnie karanego M. K., wydał w dniu 20 marca 2017 r., w sprawie o sygn. III K 11/17 wyrok łączny.

Przyjmując, że był on skazany m. in. prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w L. z dnia 15 grudnia 2011 r., sygn. akt III K 96/09:
 - za czyn z art. 258 § 2 k.k. popełniony w okresie od początku 2006 r. do października 2006 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
 - za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od listopada 2007 r. do 29 stycznia 2008 r. na karę roku pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 50 zł,
 - za czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w maju 2008 r. na karę roku i miesiąca pozbawienia wolności,
 - za czyn z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. i art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od lipca do sierpnia 2008 r. na karę roku i miesiąca pozbawienia wolności, za które wymierzono M. K. karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.
2. Sądu Okręgowego w L. z dnia 9 listopada 2015 r. sygn. akt III K 61/13:
 - za czyn z art. 158 § 3 k.k. popełniony w dniu 30 marca 2008 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
 - za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 13 do 21 sierpnia 2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
 - za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 1, § 3 i § 6 pkt 3 k.k. popełniony w okresie od 2001 r. do 2002 r. na karę roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny każda po 50 zł,
 - za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 1, § 3 i § 6 pkt 3 k.k. popełniony w okresie od 2006 r. do 15 maja 2007 r. na karę roku pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny każda po 50 zł,
 - za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od początku 2007 r. do sierpnia 2007 r. i od lutego 2008 r. do sierpnia 2008 r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny

każda po 50 zł;

za które wymierzono M. K. karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny każda po 60 zł;

orzekł:

I. na podstawie art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.k. i art. 569 § 2 k.k. oraz art. 85 k.k. w związku z art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.) kary pozbawienia wolności i kary grzywien wymierzone skazanemu M. K. w sprawach o sygn. III K 96/09 i III K 61/13 Sądu Okręgowego w L. połączył i wymierzył mu kary łączne: 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 60 złotych każda;

II. pozostałe orzeczenia zawarte w prawomocnych wyrokach wydanych w sprawach II K 96/09 i III K 61/13 Sądu Okręgowego w L. pozostawił do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbywania kar pozbawienia wolności w obu sprawach oraz na poczet kary łącznej grzywny zaliczył M.K. wykonaną w całości grzywnę w sprawie III K 96/09;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. stwierdził brak warunków do połączenia prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Ś. II K 199/13 (opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku) z wyżej wymienionymi prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w L. o sygn. III K 96/09 i III K 61/13 i postępowanie w tym zakresie umorzył.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Kasację od wyroku Sąd Okręgowy w L. wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny w trybie art. 521 k.p.k. Zaskarżył on wyrok na korzyść skazanego M. K. w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny. Autor kasacji zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 410 k.p.k. polegające na pominięciu przez sąd wynikającej z materiału dowodowego oraz ujawnionej w toku rozprawy głównej i mającej istotne znaczenie dla zapadłego rozstrzygnięcia okoliczności, iż Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 30 marca 2016 r.,

sygn. akt II AKa 70/16 zmienił wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. III K 61/13, dotyczący M. K., w ten sposób, że nie orzekł w stosunku do niego kar grzywny, w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., orzeczenia w stosunku do skazanego kary łącznej grzywny, pomimo braku ku temu podstaw”. W konkluzji Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do M. K. w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny wskazanej w pkt I. wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości -Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna. Trafnie bowiem podnosi skarżący, że wyrok łączny Sądu Okręgowego w L. z dnia 20 marca 2017 roku o sygnaturze akt III K 11/17, zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji.

Odnosząc się do tego zarzutu stwierdzić należy, że Sąd rozpoznając wniosek skazanego i wydając zaskarżony kasacją wyrok łączny nie dostrzegł, że wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt III K 61/13, został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt II AKa 70/16. Sąd Apelacyjny, na skutek wniesionych apelacji, zmienił orzeczenie sądu I instancji w zakresie orzeczonych kar, między innymi w ten sposób, że nie orzekł kar grzywien za poszczególne przestępstwa. Sąd Okręgowy, mimo posiadania w aktach sprawy odpisów obu tych wyroków oraz informacji z Krajowego Rejestru Karnego i zaliczenia tych dokumentów do materiału dowodowego, nie poczynił w tym zakresie prawidłowych ustaleń. Konsekwencją takiego naruszenia art. 410 k.p.k. było rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Doszło bowiem do wymierzenia kary łącznej grzywny w sytuacji, gdy brak było ku temu podstaw. Kara grzywny została prawomocnie orzeczona jedynie wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 96/09. Z tych też powodów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok łączny w części dotyczącej orzeczonej kary łącznej grzywny w punkcie I wyroku, czego

konsekwencją było również uchylenie związanego z nim orzeczenia zawartego w punkcie III w części, w jakiej zalicza na poczet tej kary łącznej, wykonaną w całości karę grzywny w sprawie Sądu Okręgowego o sygn. III K 96/09. Brak było jednak podstaw do uwzględnienia wniosku skarżącego o przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L. Uzasadnienie kasacji nie zawiera jakichkolwiek argumentów wskazujących na zasadność takiego wniosku, dlatego też Sąd Najwyższy, nie będąc związany wnioskami skarżącego, na mocy art. 572 k.p.k. postępowanie w tym zakresie umorzył.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 638 k.p.k.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.

kc